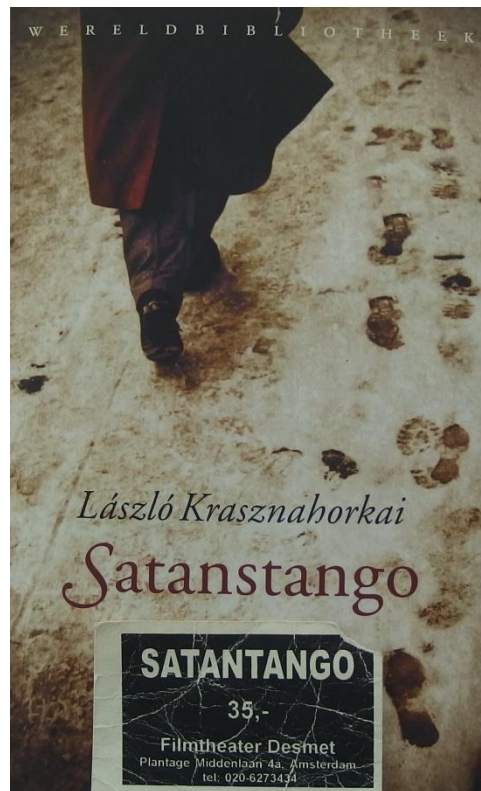

Film Toen

Op zaterdag 4 maart 2017 wordt de film *Satantango* vertoond in het Cultuurschuurfilmhuis.

Het boek en het oude filmkaartje uit het guldentijdperk

Aanvang 10.00 uur. Dit vroege starten heeft alles te maken met de lengte van de film, 7 uur.

Entree: Toegang plus lunch en de tussendoortjes € 20.-

Toegang inclusief ook de warme maaltijd € 35.-. Verder is alle drank voor eigen rekening.

Het programma ziet er als volgt uit:

Zaal open om 09.30 uur

10.00 uur start film

12.15 uur Pauze, tijdens deze onderbreking wordt een eenvoudige lunch aangeboden. Broodjes, koffie, thee, melk, karnemelk.

13.00 uur vervolg film.

15.00 uur pauze met kopje soep, koffie, thee en/of een drankje.

15.30 uur vervolg film.

17.00 uur pauze, even benen strekken en iets drinken.

17.30 uur vervolg film.

19.00 uur einde film.

Na afloop wordt ons een Hongaars buffet aangeboden door maaltijdservice Hap in de Cultuurschuur.

En gewoon even napraten.

Reserveren kan via de site van het filmhuis www.decultuurschuur.nl/filmhuis

Op het aanmeldformulier kunt u aangeven of u gebruik wilt maken van de lunch en de Hongaarse maaltijd na afloop. Heeft u al gereserveerd dan verzoeken we u alsnog aan te geven of u voornemens bent mee te eten.

Over de film. Béla Tarr, de Hongaarse regisseur, heeft het boek van Krasznahorkai op zijn eigen wijze verfilmd. Lange scènes, langzame camerabeweging en de hele film is daarmee een grote sfeertekening geworden rond een kleine dorpsgemeenschap die door allerlei tegenslagen bijna alle dromen is kwijt geraakt. Eén verwachting is gebleven, een verlosser is op komst. Of is die verlosser ook niet meer dan een mooiprater? Voor Wieringermeerbewoners zijn grote delen van de film in gedachten makkelijk over te plaatsen naar hun eigen landschap. Hier bij ons kan het er op regenachtige herfstdagen ook redelijk troosteloos en verlaten uitzien, in ieder geval weinig uitnodigend tot een lange wandeling; wij hebben bovendien wél een aangenaam en veilig onderkomen. De personen in de film zwerven slechts doelloos rond. Hun bestaan heeft nauwelijks nog een vaste basis. Desolate armoede, onzekerheid en vage beloftes, daarop stoelt hun bestaan. Zij proberen er nog iets van te maken maar ze komen niet veel verder dan uitspattingen en drank. Een treurig en intrigerend verhaal dat de kijker meevoert naar een tijd, naar een leefwijze die ons tot nu bespaard is gebleven. Kortom een meeslepend donker verhaal over een gedoemde gemeenschap.

In filmmuseum Eye is tot 7/5/17 de [tentoonstelling 'Till the End of the World'](#) te zien.

Het boek is overigens ook prachtig. Fragment (pagina 301):

lige, oorverdovende getik, zijn vingers en tenen namen het helse ritme van de klok onwillekeurig over, en toen hij – afgezien van het op gezette tijden klinkende, afschrikwekkende gerinkel van het apparaat – tevens moest verdragen dat zijn hoofd begon mee te knikken met het ritme van die duivelse uitvinding, pakte hij de klok, opende de buitendeur en smet hem trillend van woede het erf op. Zijn rust keerde weer, en nu hij al urenlang had kunnen genieten van de bijna verloren stilte, begreep hij niet waarom hij zich niet eerder – gisteren, of eergisteren – tot die stap had gezet. Hij stak een sigaret op, blies de rook lang voor zich uit, trok de afgeden dekens over zijn schouder en boog zich weer over zijn dagboek. ‘Godzijdank regent het de hele dag. De perfecte bescherming. Ik voel me redelijk, hoewel ik nog een beetje suf ben door het vele slapen. Ner-

Extra mededeling: de film Wieringermeer 1938 wordt opnieuw vertoond op zaterdag 1 april om 14.00 uur. Reserveren wordt aangeraden. Dat kan eveneens via de site van het filmhuis.

Rein Koolen